

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Gebyr for Autorisationen nævnedes det ærede 2det Medlem for 6te Kreds, at det vil blive en stor Indtægt for København, naar den faar 1 Kr. pr. Bog. Saa vidt vi kunne skønne, vil det imidlertid blive et meget stort Arbejde for København. Der er nævnt et Tal af op til 30,000 Bøger, der aarlig skulle autoriseres. Naturligvis kan man ikke sige noget bestemt i Forvejen, men at det vil blive et ganske overordentlig stort Arbejde, kan der ikke være nogen Tvivl om. Det vilde derfor være en egen Sag i dette Øjeblik at fratage Københavns Kommune den Betaling, den faar for Autorisationen, og slet ikke yde noget til Gengæld. Paa den anden Side indser jeg godt, at netop det store Antal Bøger vil kunne gøre Arbejdet forholdsvist billigere pr. Bog, end naar Antallet kun er mindre saaledes som i Øjeblikket, hvor der vist kun er en 2,200 Bøger at autorisere.

J. Pedersen: Med Hensyn til det sidste, som den højtærede Minister omtalte, skal jeg gøre opmærksom paa, at den højtærede Minister selv har foreslaaet, at der ingen Betaling skal ydes, og hvis det er rigtigt, at der bliver 30,000 Bøger at autorisere, vil det sige, at der derfor vil blive at betale 30,000 Kr. Det forekommer mig nu alligevel at være lovlig rigeligt.

Den højtærede Minister nævnedes som Eksempel paa, hvor heldigt det er for Haandværkere at føre Bøger, at en stor Haandværker, der havde begyndt smaat og efterhaanden arbejdede sig op, havde for sømt dette, saa at det ved hans Død viste sig, at hans Regnskab ikke var i Orden, og at hans Bos Stilling var meget ringere, end den vilde have været, hvis han havde ført Bøger. Det, at Manden havde arbejdet sig op fra lille til stor uden at føre autoriserede Bøger eller i det hele taget ordentligt Bogholderi, viser, at det kan lade sig gøre uden at føre Bøger, og lige saa let maa det kunne lade sig gøre uden at føre autoriserede Bøger. Men hvis man nu havde paalagt den Mand Bogføringspligt, er man saa sikker paa, at han ogsaa havde ført Bøger? Der staar nemlig ikke noget i Forslaget om, at han er pligtig til at føre Bøger, og ingen ser efter, om disse Bøger blive førte. Det højeste, der kan være Tale om, at det offentlige faar med den Sag at gøre, er at se, om de have Bøger, og jeg vil antage, hvis man virkelig gennemfører denne Pligt til dens yderste Konsekvens, vil det i mange Tilfælde føre til, at Folk ofre de Par Kroner, købe Bøgerne

og have dem liggende, men i øvrigt bruge de dem ikke, men føre deres Regnskab paa deres egen Maade.

Ordføreren (Tvede): Jeg vil blot gøre den Bemærkning overfor den sidste ærede Taler (J. Pedersen), at Autorisationen jo ikke blot bestaar i, at der skrives paa Bogen, at den autoriseres, men hvert enkelt Blad skal ses efter, om det har sit Nummer o. s. v. Store Protokoller paa 500 Sider skulle blases helt igennem. Det bliver derfor ganske sikkert et ikke saa ringe Arbejde, hvis der, som nævnt, i København bliver 30,000 Bøger at autorisere. Paa den anden Side nævnedes jeg straks i mit indledende Foredrag, at dersom det skulde skønnes, at Staten selv burde overtage det, og at det var for mange Penge, der gik ind i Københavns Kommunes Kasse, saa kunde det maaske i København ordnes saaledes, at det blev Staten selv, der foretog Autorisationen ved sine Embedsmænd, ligesom det er omkring i det øvrige Land.

J. Pedersen: Det kan ikke gøres, naar der staar i Loven, at Autorisationen foretages af Magistraten.

Holger Petersen: Det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (J. Pedersen) syntes ikke om mine Udtalelser om det lille Anhang til Bestemmelsen om Færøerne, som jeg kunde ønske tilføjet i visse Tilfælde. Jeg er naturligvis ogsaa helst fri for det, men det berør paa de Herrer, om de stadig ville indtage en Særstilling i Staten. Skulde de fortsætte dermed, agter jeg virkelig for Alvor at stille et Forslag om et saadant lille Anhang.

Det glædede aabenbart den ærede Taler (J. Pedersen), at jeg roste Forbrugsforeningernes Regnskaber. Ja, det kan jeg meget godt gøre, eftersom der findes brodne Kar i alle Lande. Der findes saavel brodne Kar blandt Forbrugsforeningerne som blandt andre næringsdrivende, og derfor bør der være Bogføringspligt ogsaa for disse.

Det ærede Medlem havde megen Medlidenhed med det lille Haandværk. Det synes jo næsten at skulle være en Ulykke at skulle føre Bøger. Jo mindre en Virksomhed, en Husholdning er, jo mere nødvendigt er det at se nøje efter, hvorledes Pengene kunne komme til at slaa til. Det tror jeg, alle ville give mig Ret i. Jeg gad ogsaa nok vide, hvorledes noget Menneske i vore Dage, hvor vi maa betale Indkomstskat, kan gøre